

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 651: Phải Biết Pháp Môn Niệm Phật Cầu Vãng Sanh, Chính Là Vì Người Phát Đại Đạo Tâm Mà Nói

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 055)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phải biết pháp môn niệm Phật cầu vãng sanh, chính là vì người phát Đại đạo tâm mà nói, đồng thời cũng kiêm vì các hạng chúng sanh khác mà thôi.】

Câu nói này nói rất hay. Phật giảng pháp môn Tịnh Độ này, có thể nói trong suốt bốn mươi chín năm chưa từng gián đoạn. Cổ nhân có câu: “Ngàn kinh muôn luận, chỗ nào cũng chỉ quy về [Tịnh Độ]”, điều này là sự thật. Tịnh Độ Tam Kinh là chuyên giảng, các kinh điển khác là giảng kèm theo.

Giảng kèm theo, có kinh thì giảng tương đối nhiều, có kinh thì giảng tương đối ít. Giống như trong “Kinh Lăng Nghiêm”, có giảng “Đại Thế Chí Bồ Tát Niệm Phật Viên Thông Chương”, đó là giảng nhiều; có những kinh điển trong đó chỉ có một, hai câu, khuyên mọi người niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Một câu, hai câu nếu đem gom hết tất cả các kinh điển này lại, điểm sơ qua cũng là mấy trăm bộ.

Từ đó có thể biết, niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, khi Phật giảng tất cả các kinh thường hay nhắc đến, đủ thấy pháp môn này chính là vì người phát Đại đạo tâm mà nói.

Người phát Đại đạo tâm là người như thế nào? Chính là mong muốn trong một đời này phải làm Phật, tôi không muốn tái sanh thêm ở đời thứ hai, đạo tâm như vậy gọi là Đại đạo tâm. Đời sau còn muốn làm người, lại có một số vị Pháp sư đời sau vẫn muốn tiếp tục làm Pháp sư, sanh tâm đắm nhiễm ngôi vị Pháp sư, đã dính mắc vào tướng, không nở rời xa.

Cái nguyện này cũng không tệ, đời sau vẫn muốn làm Pháp sư, nhưng đời sau có bảo đảm được thân người hay không? Đó không gọi là nguyện, đó gọi là

khởi vọng tưởng, đời sau quý vị có bảo đảm được thân người hay không? Cho dù có được thân người, quý vị có bảo đảm được đời sau có nhân duyên để xuất gia không?

Nói chung, ở trong Phật pháp tu hành chân chánh, tu hành giả tạo thì không tính, tu hành chân chánh, trì giới tu phước tu hành thật sự, đời sau có thể được thân người. Một khi được thân người nhất định sẽ đi hưởng thụ phú quý, tài sắc danh thực thùỵ liên làm cho quý vị mê hoặc, ý niệm xuất gia quên đi sạch sành sanh, ngay cả Phật Bồ Tát có đến nhắc nhở cũng không đánh thức được quý vị, mê rồi.

Cho nên cái nguyện như vậy không thể phát, vô cùng không bảo đảm, không đáng tin cậy. Phát nguyện niệm Phật vãng sanh thì đáng tin cậy, điều này có Phật lực gia trì, cái này mới chắc chắn. Cho nên chính là vì những người này mà nói, chính là trong một đời này quyết định phải thành Phật, quyết định phải thoát khỏi Tam giới Lục đạo, đây mới là Đại đạo tâm.

“Kiêm vì các hạng chúng sanh khác”, các hạng chúng sanh khác là giống như những Bồ Tát Quyền giáo thông thường, Thanh Văn, Duyên Giác, và những người tu học các pháp môn khác, chỉ là nhân tiện gieo cho họ một hạt giống niệm Phật vào trong A-lại-da thức mà thôi, đây là kiêm luôn vì họ mà nói.